

og værdifulde Besætninger maa nu nødvendigvis realiseres, hvilket vil faa afgørende Betydning for Levering af Konsummælk til København og andre Byer. Endvidere vil den Mekanisering og Rationalisering af Landbruget, som først Landbrugskrisen og derefter Krigen forhindrede, men som er en Betingelse for at opretholde vor fremtidige Konkurrencedygtighed, fortsat være fuldstændig udelukket.

Endelig kan anføres, at Udredelsen af Afgiften vil bevirke, at mange vel-tjente Arbejdere og Funktionærer maa afskediges. Disse vil ofte være i en Alder, hvor de hverken kan finde et nyt Arbejdsfelt eller opnaa Aldersrente. Da kun et Faatal af dem er Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, vil de være hjemfaldet til Socialhjælp.

Der vedlægges (Bilag 1) en Talopstilling fra et af vore Medlemmer, der viser, hvor katastrofalt det vil blive for Likviditeten, saafremt der skal udredes Afgift efter Forslaget.

Vi skal herefter gøre følgende Bemærkninger til de enkelte Bestemmelser i Forslaget:

*ad § 5, Nr. 1, Stk. 1:*

Vi maa fremhæve, at det ikke er rimeligt, at der skal svares Afgift af den Opvurdering, som er foretaget pr. 1. Oktober 1945. Denne Vurdering har fundet Sted og har ført til en Forhøjelse af Ejendomsskylden paa et Tidspunkt, hvor Landbrugets Værdi var alvorlig forringet paa Grund af manglende Kunstgødning, Dræning og Vedligeholdelse.

Til Trods herfor ligger den Værdistigning, hvoraf Landejendomme efter Forslaget skal svare Afgift, paa indtil 20 pCt. For Byejendommens Vedkommende er den gennemsnitlige Stigning i Ejendomsskylden for Hovedstadens og Købstædernes Vedkommende henholdsvis 9 og 12 pCt. Byejendomme har en fast moderat Forrentning, og denne kan ventes at ligge fast i de kommende Aar. Formentlig skyldes den mindre Forhøjelse i Ejendomsskylden for Byejendommens Vedkommende, at der er lagt Loft over Lejen. Landbruget kan imidlertid lige saa lidt som Byejendomme sætte Priserne op, men har tværtimod Sikkerhed for en Nedgang, som allerede er begyndt. Vi maa henstille, at Bestemmelserne ændres, principalt saaledes at Ejendomsskyldstigningen pr. 1. Oktober 1945 ikke medregnes, subsidiært saaledes, at Forhøjelsen maksimeres til 10 pCt., hvorved Landejendomme bliver behandlet paa samme Maade som Byejendomme.

Der vedlægges (Bilag 2) et Eksempel fra et af vore Medlemmer udvisende, at alene de 20 pCt.s Forhøjelse i Ejendomsskylden vil betyde en Forskel i Formuestigningsafgiften, stor 78 000 Kr., og i Stabiliseringslaan en Forskel, stor 175 000 Kr.

*ad § 5, Nr. 1, Stk. 3:*

Det bestemmes heri, at det foreslaaede Maksimum paa Ejendomsskyldstigningen, 20 pCt., kun skal komme dem til gode, som har ejet Ejendommen allerede paa Basistidspunktet. Betænkningen til Lovforslaget motiverer ikke dette nærmere, men Bestemmelsen har formentlig Relation til de Ejendomssalg, væsentligst til Ikke-Landbrugere, der under Krigen har fundet Sted til Priser langt over Ejendomsskylden, hvorved betydelige Formuebeløb er blevet „begravede“. Der bør dog her indføres en Bestemmelse, der tager skyldigt Hensyn til de Købere, der i Stigningsperioden har erhvervet Ejendomme, uden at der ved Erhvervelsen paa den nævnte Maade er begravet Penge. Saadanne Ejendomsoverdragelser, hvor Prisen har været Ejendomsskylden, har for vore Medlemmer været særlig almindelige ved de saakaldte Familiesalg og ved Arv. En saadan Bestemmelse kunde gaa ud paa, at Ejendomme, der ved Arv eller Køb er erhvervet i Stigningsperioden til en Pris, der ikke overstiger den gamle Ejendomsskyld, kun skal indregnes i Slutformuen med denne + Tillæg af den procentvise Forhøjelse, der eventuelt maatte blive gældende for andre Ejendomme.

*§ 5, Stk. 5:*

Landbruget fik i sin Tid *ikke* — saaledes som Industrien — lovhjemlet Adgang til at foretage Henlæggelser af denne Art og maa nu svare Afgift af 100 pCt. af de Beløb, der ved normale Vedligeholdelsesmuligheder vilde være blevet beslaglagt af Driften.